

Warszawa, dnia 14 czerwca 2011 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

PB-an-0700-192/11 (mr-1754)

SENIOR PAKETS
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 16.06.11
nr. 5848 podpis 12

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna
15.06.2011
12/536
Wpł. Nr pz.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
Sekretariat Wicemarszałka M. Ziółkowskiego

wpłynęło dn. 15.06.2011
nr. 12/536 podpis.....

Pan
Marek Ziółkowski
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowcy Pana Marszałku

*Dotyczy: oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego
wspólnie z innymi Senatorami – znak sprawy BPS/DSK-043-3686/11*

W nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez Senatorów: Grzegorza Wojciechowskiego, Wojciecha Skurkiewicza i Zdzisława Pupę na 76. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 12 maja 2011 r., przesłane Panu Markowi Sawickiemu - Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem z dnia 17 maja br. BPS/DSK-043-3686/11, przekazuję poniżej stanowisko Ministerstwa będące odpowiedzią na pytania zawarte w przedmiotowym oświadczeniu Senatorów.

1. Czy prawdą jest, iż w przyjętym dokumencie, którego sygnatariuszem jest między innymi Pan, Panie Ministrze, przewiduje się stopniowe odchodzenie od kryteriów historycznych?

Odnosząc się do powyższej kwestii, pragnę wyjaśnić, iż w celu podsumowania dyskusji nad Komunikatem Komisji - *WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości* związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi, Prezydencja węgierska przygotowała projekt Konkluzji Rady, który w pierwszej kolejności omawiany był

na posiedzeniach Specjalnego Komitetu ds. Rolnych, nie zyskując jednak pełnego poparcia państw członkowskich (p.cz.). Do projektu Konkluzji uwagi zgłaszała również Polska, a dotyczyły one przede wszystkim kwestii odejścia od historycznych kryteriów alokacji w odniesieniu do płatności bezpośrednich.

Natomiast, ostateczna dyskusja nad projektem Konkluzji odbyła się na posiedzeniu Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 17 marca 2011. Dyskutowany dokument w porównaniu do swojej pierwotnej wersji, był nieznacznie zmieniony, jednakże nie uwzględniał większości postulatów zgłaszanych przez p.cz., w tym przez Polskę. Dzięki zdecydowanemu stanowisku Polski w Konkluzjach (kopia w załączeniu) wprowadzony został zapis o stopniowym odchodzeniu od kryteriów historycznych przy ustalaniu stawek płatności bezpośrednich (pkt. 9 Konkluzji), co w dużej mierze uwzględniało postulaty zgłaszane przez Polskę w trakcie prac nad projektem Konkluzji. Jest to znaczący krok w dyskusji, w której Polska domagać się będzie wyznaczenia przyszłych alokacji finansowych na podstawie obiektywnych kryteriów (takich jak powierzchnia użytków rolnych, liczba zatrudnionych w rolnictwie), odzwierciedlających cele WPR.

2. Dlaczego Pan Minister nie poparł stanowiska krajów bałtyckich, które nie zgodziły się na zapis, że przyszły system ma być „bardziej sprawiedliwy”, domagając się jednocześnie zapisu „sprawiedliwy”?

Odnosząc się do powyższej kwestii, pragnę nadmienić, iż na posiedzeniu Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 17 marca 2011 zdecydowana większość ministrów poparła dokument przygotowany przez Prezydencję węgierską, choć nadal nie udało się osiągnąć w tej sprawie jedności - 7 krajów (Dania, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Szwecja i Wielka Brytania) opowiedziało się przeciw przyjęciu Konkluzji. W kontekście sprzeciwu wspomnianych państw członkowskich, pragnę wyraźnie podkreślić, iż były różne powody jego zgłaszania. Tym samym przyjęty dokument nie uzyskał statusu Konkluzji Rady, a jedynie Konkluzji Prezydencji. Warto zauważyć, że Dania, Szwecja i Wielka Brytania opowiedziały się przeciwko kompromisowemu projektowi dokumentu, głównie z uwagi na ogólne zastrzeżenia co do stosowania płatności bezpośrednich i instrumentów wsparcia rynków rolnych. Zatem gdyby Polska nie poparła Konkluzji Prezydencji, znalazłaby się wśród tych p.cz., które prezentują zdecydowanie liberalne stanowisko w kwestii przyszłości WPR.

Pragnę podkreślić, że Polska poparła Konkluzje, które postulują utrzymanie silnej WPR – z budżetem adekwatnym do celów tej polityki. Ma to bowiem fundamentalne znaczenie w okresie tuż przed publikacją przez Komisję Europejską *Komunikatu ws. Nowej Perspektywy Finansowej* a następnie propozycji legislacyjnych, dotyczących instrumentów realizacyjnych nowego budżetu po 2013 r. Brak uzgodnionego dokumentu przez ministrów rolnictwa byłby złym sygnałem dla projekcji finansowej na WPR.

Pragnę również zaznaczyć, że Polska poparła Konkluzje, w których jest wiele odniesień do postulatów Stanowiska Rządu RP do *Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów - WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi* (dokument KOM(2010)672), przygotowanego przez MRiRW i przyjętego przez Komitet ds. Europejskich w dniu 4 lutego 2011 r., m.in. w zakresie uproszczenia WPR, przedłużenia funkcjonowania systemu jednolitej płatności obszarowej (SAPS) po roku 2014 czy poprawy funkcjonowania łańcucha dostaw żywności.

Tym samym, dzięki wprowadzeniu zapisu o stopniowym odejściu od historycznych parametrów w odniesieniu do płatności bezpośrednich, na którym Polsce bardzo zależało, Polska dała sygnał, że chce aktywnie uczestniczyć w dyskusji i poszukiwać dobrych rozwiązań dla polskiego rolnictwa. Na tym etapie jest to znacznie lepsza, bardziej skuteczna taktyka, dająca szansę budowania sojuszy, niezbędnych do osiągnięcia korzystnego dla polskich rolników kompromisu, w porównaniu z taktyką wyrażania jedynie weta i unikania dyskusji.

3. Dlaczego odeszliśmy od kwestii *flat rate* w dopłatach?

Odnosząc się do powyższego, pragnę zwrócić uwagę, iż w Stanowisku Rządu RP do Komunikatu Komisji ws. WPR do 2020 r., w odniesieniu do płatności bezpośrednich zawarty jest postulat jednolitej stawki powierzchniowej w całej UE (*flat rate*). Takie stanowisko w zakresie przyszłej alokacji płatności bezpośrednich pomiędzy p.cz. prezentowane jest przez Polskę na forum unijnym, w tym w szczególności było prezentowane na posiedzeniach Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 29-30 listopada 2010 r., w dniach 13-14 grudnia 2010 r., w dniu 24 stycznia 2011 r. oraz w dniu 17 marca 2011 r., na których dyskutowano kwestie związane z Komunikatem Komisji. Jest ono również

konsekwentnie prezentowane przez Ministra Rolnictwa w licznych kontaktach dwustronnych z partnerami z innych p.cz. oraz Komisarzem ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Ponadto, pragnę podkreślić, że w Konkluzjach Prezydencji węgierskiej, podsumowujących dyskusję nad Komunikatem Komisji, nie ma stwierdzenia o odrzuceniu koncepcji *flat rate*.

Pragnę również przypomnieć, że starania mające na celu doprowadzenie do wyrównania poziomu płatności bezpośrednich Rząd RP prowadzi od czasu Przeglądu WPR (Heath Check), dokonanego w latach 2007-2008. W tym kontekście należy jednak podkreślić, iż z założenia Przegląd ten nie miał na celu wprowadzenia dogłębnych zmian WPR w trakcie obecnej perspektywy programowania UE (ani też nie dotyczył okresu po 2013 r.), gdyż uzgodniono, że najważniejsze elementy reformy z 2003 r. w tej perspektywie finansowej pozostaną niezmienione. Niemniej jednak, mając świadomość, iż rozwiązania przyjęte w ramach Przeglądu wyznaczają kierunek dyskusji o kształcie WPR po roku 2013, Ministerstwo zabiegało o przyjęcie deklaracji dotyczącej wyrównania poziomu płatności bezpośrednich między p.cz. W wyniku tych starań, popartych przez inne nowe p.cz., w ramach ostatecznego kompromisu wieńczącego Przegląd WPR (listopad 2008 r.) została przyjęta wspólna deklaracja Komisji Europejskiej i Rady UE ws. przeanalizowania problemu dużego zróżnicowania płatności bezpośrednich w skali UE.

Ponadto, pragnę także podkreślić, iż Polska była sygnatariuszem deklaracji warszawskiej (9 nowych p.cz., luty 2010 r.), przyjętego w Wyszehradzie wspólnego stanowiska państw Grupy Wyszehradzkiej, Bułgarii i Rumunii (czerwiec 2010 r.), deklaracji bratysławskiej (państwa Grupy Wyszehradzkiej, Bułgaria i Rumunia, listopad 2010 r.) oraz deklaracji brukselskiej (10 p.cz., grudzień 2010 r.), w których odniesiono się do kwestii nowych zasad dystrybucji płatności bezpośrednich, postulując odejście od kryteriów historycznych.

Z poważaniem
Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PÓDSEKRETARZ STANU
Tadeusz Nałęcz

Załączniki:

Konkluzje Prezydencji węgierskiej (7921/11)

RADA
UNII EUROPEJSKIEJ

Bruksela, 18 marca 2011 r. (23.03)
(OR. en)

7921/11

AGRI 233
AGRISTR 26
AGRIORG 72

NOTA

Od: Sekretariat Generalny

Do: Delegacje

Nr wniosku Kom.: 16348/10 - COM(2010) 672 wersja ostateczna

Nr poprz. dok.: 7498/11

Dotyczy: KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I
KOMITETU REGIONÓW
WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością,
zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi
– *Konkluzje prezydencji*

W załączeniu delegacje otrzymują konkluzje prezydencji w wersji ostatecznej, którą na posiedzeniu w dniu 17 marca 2011 r. poparła bardzo duża liczba delegacji w Radzie.

KONKLUZJE PREZYDENCJI

**W SPRAWIE KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami
naturalnymi
oraz aspektami terytorialnymi**

Rada:

1. PRZYPOMINA, że Wspólna Polityka Rolna (WPR) jest dynamicznie rozwijającą się polityką, która zmieniała się pod wpływem kolejnych reform, dostosowując się do ewoluujących okoliczności; kolejna taka zmiana okazuje się konieczna z uwagi na przyszłe dotyczące tej polityki wyzwania, które odnoszą się nie tylko do rolników, ale do wszystkich obywateli UE;
2. W związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE komunikat Komisji pt. „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi”;
3. PRZYPOMINA opinię Rady Europejskiej, zgodnie z którą zrównoważony, wydajny i konkurencyjny sektor rolny wniesie istotny wkład w strategię „Europa 2020”, zważywszy na potencjał obszarów wiejskich w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji;
4. ODNOTOWUJE, że istnieje szerokie poparcie dla rozwiązania, zgodnie z którym przyszła WPR powinna pozostać silną wspólną polityką i powinna – jeśli chodzi o budżet UE – dysponować zasobami finansowymi proporcjonalnymi do jej celów, bez uszczerbku dla decyzji w sprawie wieloletnich ram finansowych UE po roku 2013;

5. ZGADZA SIĘ z Komisją, która uważa, że w odniesieniu do WPR do 2020 roku należy zachować istniejący podział na dwa odrębne, uzupełniające się filary;
6. PODKREŚLA, że wśród podstawowych zasad leżących u podstaw wszelkich wniosków w sprawie reformy WPR musi znaleźć się uproszczenie i większa skuteczność, zarówno jeśli chodzi o ramy regulacyjne, jak i wdrażanie polityki na szczeblu lokalnym, oraz ZWRACA SIĘ do Komisji, aby rozważyła ona propozycje przedstawione w tym zakresie przez państwa członkowskie¹;
7. ZGADZA SIĘ z wyznaczonymi przez Komisję trzema głównymi celami stojącymi przed przyszłą WPR, którymi są: zapewnienie opłacalnej produkcji żywności, zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi i prowadzenie działań na rzecz ochrony klimatu oraz zrównoważony rozwój terytorialny; PRZYZNAJE, że te trzy cele w dużym stopniu się uzupełniają;
8. PODKREŚLA, że bezpośrednie wsparcie dochodów rolników unijnych przyczynia się obecnie do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej oraz ułatwia rolnikom dostarczanie publicznych towarów i usług, które nie są finansowane przez rynek; oraz W DUŻEJ MIERZE ZGADZA SIĘ, że bezpośrednie wsparcie okazało się przydatne i będzie nadal stanowić zasadniczy element WPR do 2020 roku, zwłaszcza w kontekście dodatkowych kosztów, jakie producenci ponoszą, aby dostosować się wysokich unijnych standardów w zakresie ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt;
9. UZNAJE konieczność bardziej sprawiedliwego podziału bezpośredniego wsparcia dochodu między państwa członkowskie poprzez stopniowe zmniejszanie związku z punktami odniesienia w przeszłości i mając na uwadze ogólny kontekst przyszłego budżetu UE;
10. W związku z tym ZASADNICZO ZGADZA SIĘ, że naczelną zasadą stosowaną przy wyborze obiektywnych kryteriów przydziału oraz przy zapewnianiu właściwego i stopniowego rytmu zmian, wykluczającego poważne zakłócenia, powinien być pragmatyzm;
11. Jeśli chodzi o dystrybucję między rolnikami, STWIERDZA, że konieczne jest zastosowanie elastycznego podejścia zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, oraz wprowadzenie odpowiednich okresów przejściowych w celu uniknięcia poważnych konsekwencji finansowych;

¹ Zob. w szczególności dok. 7206/11.

12. ZACHĘCA Komisję, aby w ramach prowadzonych prac zbadała, czy państwa członkowskie mogą lepiej ukierunkowywać bezpośrednie wsparcie dochodów w ramach ich krajowych puli środków, zwłaszcza poprzez:
- stworzenie państwom członkowskim możliwości wspierania drobnych rolników poprzez podnoszenie ich konkurencyjności i zmniejszanie obciążeń administracyjnych;
 - danie państwom członkowskim praktycznego wyboru, tak by mogły one przekazywać większe wsparcie aktywnym rolnikom;
13. PODKREŚLA, że wszelkie dobrowolne środki wsparcia, co do których decyzję podejmą państwa członkowskie, powinny pochodzić z krajowej puli środków;
14. ODNOTOWUJE zarówno zdecydowany sprzeciw państw członkowskich wobec wprowadzenia maksymalnego pułapu płatności bezpośrednich przekazywanych dużym gospodarstwom indywidualnym, jak i postulat, by ewentualne wnioski ustawodawcze nie naruszały konkurencyjności gospodarstw rolnych i nie zakłócały niezbędnego uproszczenia WPR;
15. PRZYPOMINA, że WPR już obejmuje wiele rozwiązań ekologicznych, oraz POPIERA ideę dalszej „ekologizacji” WPR do 2020 roku;
16. PODKREŚLA, że dalsza „ekologizacja” powinna być prosta i opłacalna, nie powinna prowadzić do nakładania się na siebie działań prowadzonych w ramach dwóch filarów oraz że musi opierać się na doświadczeniach płynących z działań proekologicznych prowadzonych obecnie w ramach WPR;
17. ZASADNICZO ZGADZA SIĘ na utrzymanie wsparcia przyznawanego w ramach drugiego filaru obszarom o ograniczeniach naturalnych i zwiększanie skuteczności tego wsparcia oraz na zwrócenie się do Komisji, aby oceniła, jaka byłaby ewentualna wartość dodana wprowadzenia dodatkowego wsparcia w pierwszym filarze;

18. PRZYPOMINA, że kolejne reformy WPR doprowadziły do tego, że zdecydowana większość wsparcia udzielanego w ramach WPR została uniezależniona od wielkości produkcji, **ODNOTOWUJE** szerokie porozumienie co do kontynuowania – z poszanowaniem zobowiązań UE w ramach WTO i z zachowaniem integralności rynku wewnętrznego – w niektórych szczególnie wrażliwych sektorach i w niektórych regionach dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją, a także co do kontynuowania innych konkretnych form wsparcia niezwiązanego z produkcją na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
19. **ZWRACA UWAGĘ** na wniosek kilku państw członkowskich, które zaproponowały dalsze stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej w okresie przejściowym po roku 2014;
20. **POTWIERDZA**, że – w ramach kontynuowania wcześniejszych reform w dziedzinie WPR – rolnictwo unijne musi nadal być prorynkowe i coraz bardziej konkurencyjne, **ZASADNICZO ZGADZA SIĘ**, że istniejące narzędzia rynkowe w dalszym ciągu stanowią odpowiednią gwarancję bezpieczeństwa oraz że konieczne jest, by Komisja stosowała te narzędzia w bardziej elastyczny sposób i nie zwlekała z ich uruchamianiem;
21. Zważywszy że unijni rolnicy coraz częściej muszą stawiać czoła różnym czynnikom ryzyka, które mogą prowadzić do znaczącego spadku dochodów, **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** propozycję Komisji, aby opracować zestaw narzędzi zarządzania ryzykiem i **PODKREŚLA**, że stosowanie tych narzędzi powinno być dobrowolne, nie powinno zakłócać konkurencji ani kolidować z działaniami już prowadzonymi w przedmiotowej dziedzinie;
22. **PODKREŚLA** znaczenie wykorzystania możliwości, jakie daje reforma WPR 2020, aby usprawnić funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności, z myślą o poprawie długoterminowych perspektyw dla sektora rolnictwa i o odwróceniu trendu polegającego na stałym zmniejszaniu się udziału rolników w wartości dodanej generowanej przez łańcuch dostaw żywności, oraz **ZWRACA SIĘ** do Komisji o przeanalizowanie, czy innowacyjne rozwiązanie, które proponuje ona w odniesieniu do sektora przetworów mlecznych, można by zastosować w pozostałych sektorach;

23. Przypominając swoje konkluzje w sprawie międzynarodowej konkurencyjności europejskiego modelu rolno-spożywczego, ODNOTOWUJE, że w ramach prawa międzynarodowego ważne jest, by uznać potrzebę równych warunków funkcjonowania producentów w UE i w państwach trzecich, jeżeli chodzi o standardy UE, które zakładają zaspokojenie potrzeb konsumentów oraz uwzględnienie kwestii interesujących społeczeństwo (takich jak jakość, zdrowie, środowisko i dobrostan zwierząt)²;
24. PODZIELA opinię Komisji, zgodnie z którą polityka rozwoju obszarów wiejskich w ramach WPR dowiodła swojej wartości, oraz ZGADZA SIĘ, że skuteczna polityka rozwoju obszarów wiejskich będzie mieć nadal zasadnicze znaczenie dla zwiększania konkurencyjności, modernizacji i równowagi sektora rolno-spożywczego, zachowania różnorodnych form działalności rolniczej i zwiększenia potencjału gospodarczego obszarów wiejskich w całej Europie;
25. DOSTRZEGA szczególne wyzwania, przed jakimi stoją obszary wiejskie, tj. brak wystarczających możliwości zatrudnienia, zmiany demograficzne i problem zmiany pokoleniowej w sektorze rolniczym,
26. PODKREŚLA konieczność uwzględniania w większym stopniu konkretnych potrzeb młodych lub początkujących rolników w zakresie nabywania gospodarstw rolnych, rozpoczynania działalności gospodarczej i restrukturyzacji gospodarstw rolnych oraz ZWRACA UWAGĘ na to, jak duże znaczenie odgrywa infrastruktura na obszarach wiejskich oraz przekazywanie wiedzy w formie, między innymi, szkoleń zawodowych i usług doradczych;
27. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zamiar Komisji, by wspierać rozwój sprzedaży bezpośredniej i produkcji przeznaczonej na rynki lokalne, a także zwiększać konkurencyjność drobnych rolników;
28. DOCENIA znaczący wkład europejskich rolników w dobra publiczne w dziedzinie środowiska oraz PRZYZNAJE, że wyzwania związane ze środowiskiem, na które wskazano w ocenie funkcjonowania reformy WPR, będą mieć wpływ na przyszłą politykę rozwoju obszarów wiejskich;
29. PODKREŚLA, że europejskie rolnictwo może sprostać wyzwaniom gospodarczym i wyzwaniom związanym ze środowiskiem tylko dzięki stosowaniu innowacyjnych rozwiązań, oraz UWAŻA, że WPR jest skutecznym narzędziem umożliwiającym wspieranie i stosowanie takich rozwiązań;

² Zob. dokument 11409/10 ADD 1.

30. ZOBOWIĄZUJE SIĘ zadbać o to, by europejskie rolnictwo miało swój udział w przeciwdziałaniu zmianie klimatu, oraz by WPR, będąca polityką UE o najszerszym zakresie stosowania, w znacznym stopniu przyczyniała się do wzrostu gospodarczego opierającego się na rozwiązaniach niskoemisyjnych i do efektywnego pod względem kosztów przeciwdziałania zmianie klimatu i dostosowywania się do tej zmiany na obszarach wiejskich;
31. UZNAJE, że należy uprościć i usprawnić uregulowania obowiązujące w zakresie polityki rozwoju obszarów wiejskich, w tym planowanie i monitorowanie, co pomoże zwiększyć skuteczność tej polityki i umożliwi państwom członkowskim dostosowanie w większym stopniu swoich programów rozwoju obszarów wiejskich do potrzeb krajowych, regionalnych i lokalnych;
32. WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE w związku z tym, że zaproponowane przez Komisję nowe podejście do polityki rozwoju obszarów wiejskich, które opierałoby się na wynikach i zakładałoby ustalenie wymiernych celów, mogłoby spowodować obciążenia administracyjne, oraz ODNOTOWUJE znaczący sprzeciw, z jakim spotkał się pomysł wprowadzenia „rezerwy na wykonanie” jako środka mogącego ułatwić osiągnięcie tych celów;
33. UZNAJE konieczność zwiększania spójności i synergii między polityką rozwoju obszarów wiejskich i innymi powiązаныmi z nią politykami UE, przy równoczesnym unikaniu nakładania na państwa członkowskie dodatkowych obciążeń i ograniczeń;
34. ODNOTOWUJE, że Komisja prowadzi dalsze prace zarówno nad trzema wariantami polityki przedstawionymi w przedmiotowym komunikacie, jak i nad innymi wariantami i ich kombinacjami. W związku z tym ZACHĘCA Komisję do dalszych prac i w tym kontekście ZWRACA SIĘ do Komisji o to, by w dalszym ciągu udostępniała państwom członkowskim odpowiednie dane, analizy i oceny skutków regulacji.
35. OCZEKUJE, że Komisja przedstawi wnioski ustawodawcze odpowiednio wcześniej, dzięki czemu Rada będzie miała wystarczająco dużo czasu na ich przeanalizowanie w ramach obowiązującej od niedawna zwykłej procedury ustawodawczej, tak by WPR 2020 mogła wejść w życie w dniu 1 stycznia 2014 r.